

Жалба, подадена на 25 юли 2017 г. от Ori Martin SA срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 1 юни 2017 г. по дело T-797/16, Ori Martin/Съд на Европейския съюз

(Дело C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Ori Martin SA (представител: G. Belotti, адвокат)

Друга страна в производството: Съд на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Жалбоподателят моли Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“), изменяйки определението за отхвърляне на Общия съд по дело T-797/16 (Ori Martin spa/Съд на Европейския съюз), да постанови, че в рамките на дела C-490/15 P и C-505/15 P (EU:C:2016:678) самият Съд (шести състав) е нарушил правото на ORI на справедлив съдебен процес, установено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), и вследствие на това да осъди Съда да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата, отхвърлена с обжалваното определение на Общия съд, се основава на едно-единствено основание: нарушаване от Съда (шести състав) на член 47 от Хартата, и по-специално на правото на ORI на справедлив съдебен процес. ORI поддържа, че този основен принцип на правото изисква предприятието, на което е наложена окончателна санкция, да разбере конкретното деяние, в което е било обвинено, за да може по-специално да не допуска рецидив. Настоящият случай не е такъв, така че ORI продължава да не знае действителното основание за осъждането си.

Общият съд е отхвърлил жалбата на ORI като явно неоснователна от правна страна, тъй като искането за обезщетение не се основава на прекомерната продължителност на производството, която би могла евентуално да представлява нарушение на член 47 от Хартата, а на твърдяна незаконосъобразност, която опорочава съдебното решение. Общият съд не се е произнесъл по въпроса дали нарушаването на правото на справедлив съдебен процес, изрично изтъкнато от жалбоподателя, попада в обхвата на член 47 от Хартата. В това отношение с оглед на въпросите, които стоят в основата ѝ, интересът от настоящата жалба надхвърля пределите на настоящия случай.

ORI обжалва определението на Общия съд, тъй като правото на справедлив съдебен процес, в случая под формата на право на осъденото лице да се запознае с основанията за осъждането си, е неотменимо право на правните субекти, на които са наложени санкции в областта на конкуренцията, като по същество наказателноправният характер на тези санкции вече е признат от установената съдебна практика. Принципът на ефективна съдебна защита на правата, предоставени на частноправните субекти, е основен принцип на правото на Съюза, който произтича от общите конституционни традиции на държавите членки. Този принцип е установен в членове 6 и 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и е възпроизведен в член 47 от Хартата.

Освен това ORI подчертава важността на поставения въпрос предвид това, че член 23 от Регламент № 1/2003/ЕО ⁽¹⁾ предвижда лична отговорност в областта на конкуренцията и че нито обективната отговорност, нито *la culpa in vigilando* имат място в правото на Съюза в областта на конкуренцията.

Следователно съгласно правото на Съюза никой може да бъде наказан без вина, нито за неупражняване на надзор; тези изводи не могат да бъдат обезсилени от нито един принцип на процесуалното право относно размятане на доказателствената тежест.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).